

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1941/2021
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београд пут“, из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 270/21 од 29.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 270/21 од 29.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2579/17 од 06.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду бр. ... од 17.07.2017. године и да се тужени обавезе да врати тужиоца на рад. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да га врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и стеченом искуству. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 270/21 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2579/17 од 06.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, на коју се указује ревизијом, није законски разлог за овај правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП), а нису основани наводи ревидента да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 8. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац по уговору о раду од 28.11.2014. године са доцнијим анексима обавља код туженог послове ... радника. Решењем туженог од 23.05.2017. године тужиоцу је изречена мера опомене уз најаву отказа због повреде радне обавезе и радне дисциплине учињених: 26.01, 27.01. и 30.01.2017. године, неизвршавањем радних задатака по налогу непосредног руководиоца и самоиницијативног одласка са рада пре истека утврђеног радног времена; 10.02, 01.03. и 03.03.2017. године због неоправданог изостанка са посла; 16.03. и 24.03.2017. године због самовољног напуштања рада пре истека радног времена и неизвршавања радних задатака по налогу непосредног руководиоца. Ово решење садржи упозорење тужиоцу да ће му уговор о раду бити отказан без достављања посебног упозорења, у смислу члана 180. Закона о раду ако у наредних шест месеци учини исту повреду радне дисциплине. Тужилац против тог решења, које му је достављено 24.05.2017. године, није водио радни спор. Побујаним решењем тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога предвиђеног чланом 179. став 3. тачка 1. Закона о раду, члана 3. став 1. тачка 1. Правилника туженог о радној дисциплини и тачке 11. уговора о раду - због неоправданог изостанка са посла на дан 11.07.2017. године и напуштања радног места 15 минута након доласка на рад дана 12.07.2017. године.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су о тужбеном захтеву у овом спору одлучили правилном применом материјалног права.

Тужилац је 11.07. и 12.07.2017. године учинио повреде радне дисциплине истоветне онима које је учинио 10.02, 01.03. и 03.03.2017. године, односно 16.03. и 24.03.2017. године, а за које му је тужени изрекао меру упозорења са најавом отказа, предвиђену чланом 179а тачка 3. Закона о раду. Због тога је побујано решење о отказу уговора о раду законито, донето на основу члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Наводи ревидента да јер решење од 23.05.2017. године донето након упозорења од 12.04.2017. године, које није достављено на мишљење синдикату чији је тужилац члан у складу са чланом 8. Правилника туженог о радној дисциплини, нису од значаја за одлуку у овом спору је решење од 23.05.2017. године тужилац није побујао. Доношењу оспореног решења о отказу уговора о раду није морало претходити упозорење из члана 180. Закона о раду, јер је тужилац у решењу од 23.05.2017. године упозорен да ће, ако у наредном року од шест месеци учини исту повреду радне обавезе, или непоштовање радне дисциплине, уговор о раду бити отказан без поновног упозорења из наведене законске одредбе. Погрешна примена материјалног права образлаже се наводима којима се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, из којих разлога се ревизија не може изјавити осим у случајевима из члана 403. став 2. ЗПП, који у овом спору нису остварени.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у
изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић